

Ensimmäiselle lupakirjahypylle MM-sarjaa harjoittellemaan: Ritva Tikkanen.

Anne Kaukoranta (oik.) ja Mervi Ikola. Tähtiämissä tyttöjen tähdet.

TYTTÖ HYPPÄÄJÄT

● Naispuolinen laskuvarjohyppääjän lupakirjan omistaja on näihin aikoihin asti ollut harvinaisuus. Suomen Laskuvarjokerhon kiivaasti pyörinyt koulutusmylly on parin viime vuoden aikana kuitenkin jauhanut montakin uutta lupakirjatyttöä.

Suomen Laskuvarjokerhossa on tällä hetkellä 29 naispuolista jäsentä, joista kymmenkunta hyppää aktiivisesti. Jokaisella uudella kurssilla on aina muutama tyttö, mutta suurin osa heistä katoaa muutamien hypyn jälkeen kuvasta.

Lupakirjan hankkineet tyttöhyppääjät ovat vielä tätä nykyä Suomessa laskettavissa kahden käden sormilla. SLK:ssa Irja Valta, Anja Taskinen, Riitta Koivuvaara ja Pirkko Sailavuo ovat saaneet lupakirjansa jo muutama vuosi sitten. Heidän jälkeensä ei näyttänyt pitkään aikaan kukaan tyttö haluavan yrittää pidemmälle. Monet menettivät sydämensä laskuvarjourheilulle, mutta itse hyppääminen jäi, eikä heidän rohkeuttaan varmaankaan kottoutanut se, että kerholla au-

liisti muistutettiin tyttöjen joutuvan aina kaikenlaisiin vaaratilanteisiin.

Keväällä -75 SLK:ssa valinneen valtavan hyppynnoston seassa muutama tyttökin jälleen pääsi itseaukaisuhyppyihin asti ja haaveili leikillään "Sitruunapippureista", tyttöjengistä, joka tekisi tähtiä Amerikan tyttöjen malliin.

Elokuussa Anne Kaukoranta, silloin vasta 17-vuotias koululainen sai spiraalitestin toisella yrittämisellä läpi. Muutama tarkkuushyppy siihen lisää ja lupakirja oli saatu.

Hyvä esimerkki SLK:n nousuvasta kaartista on Anne Kaukoranta, 18-vuotias koululainen, jolle hyppääminen on kaikki kaikessa. Kuvaa otettaessa vallitsi 17-asteen pakkaneen ja varusteet olivat sen mukaiset. Varjoa ohjatessa sormet tahtoivat jäättyä ja katsomaan tulleet saivat auttaa varusteet pois päältä.

Takana oli 59 hyppyä, jotka olivat alkaneet vähemmän lupaavasti: ensimmäisillä pakkolaukaisuhypyillään Anne lensi selälleen joka kerta koneesta lähdettyään. Yllättävää

olikin, että silmääkään räpäytämättä Anne kiipesi yhä uudelleen Pilatukseen ja oli jo silloin huolestunut, kuinka spiraalitestin tulisi onnistumaan ja minkälainen varjo olisi järkevintä hankkia.

Tällä hetkellä Annella on kohta 100 hyppyä täynnä ja suurin osa niistä pitkiä putouksia. Viikonlopun viettoon kuuluu erottamattomasti ponkaisu parin tuhannen metrin korkeudella taivaalle. Anne sanoo hyppäämisen vieroittaneen hänet entisistä ystävästä. Asiaatuntemattomalle on vaikea purkaa itseään, ja niinpä vapaa-aika kuluu melkein pelkästään ilmailuuhmisten seurassa.

Heti Annen perään toinen tyttö, 21-vuotias Mervi Ikola, aivan huomaamatta ja vähin äänin hyppäsi vaaditut hyppyt ja sai lupakirjan jo 37:llä hyppyllä.

Mervi tuli kerhoon maaliskuussa -75 eikä oman kertomansa mukaan missään vaiheessa kohdannut erityisiä vaikeuksia. Alussa hyppääminen oli tietysti outoa ja pelottavaakin, mutta käännöksiä harjoitellessaan Mervi sanoo koko homman muuttuneen ihan erilaiseksi: mielenkiintoiseksi ja hauskaksi.

Ajan ja rahan lisäksi Mervin mielestä hyppäämiseen tarvitaan pitkäjännitteisyyttä ja kärsivällisyyttä, sillä nopeaankin etenemiseen kuluu pitkiä viikkoja ja kuukausia, odotusta ja välillä turhaa norkoilua kentällä. Kouluttajalla hän uskoo olevan hyvinkin suuri merkitys oppilaan kehityksessä. Ymmärtävä ja in-

nostava sana oikeassa paikassa voi pelastaa montakin kolmittua omanarvontuntoa ja luonnollisen pelkonsa kanssa kamppailevaa minää.

Kolmas uusista lupakirjatyttöistä on Ritva Tikkanen. Hän on hypännyt jo useampia vuosia, mutta kertoo koko toiminnan alussa tapahtuneen ihan hovin kannalta: kerholla oli hyvä henki ja hyppääminen antoi jännittävää vaihtelua arkirutiiniin. Lupakirja ei vielä silloin ollut samanlainen tavoite kuin nykyään. Hyppäjien välit venyivät välillä hyvinkin pitkiksi, sillä missään vaiheessa hän ei halunnut pakkottaa itseään koneelle.

Vasta Mervin ja Annen kirittyä jo relatiivin pariin, Ritu sai omantunnontuskia ja alkoi äkkiä ihan tosi teolla heitellä streamereita ja saikin sitten lupakirjansa 75:nä hyppyllä. Ritu suhtautuu toistaiseksi tietyllä varauksella relatiiviin ja tuntee enemmän kiinnostusta konventionaaliin lajeihin, lähinnä tylihyppyihin. On ainakin koolta taivas yksin mellastettava, Ritu sanoo.

Anne ja Mervi sen sijaan ovat vannoutuneita relativisteja. Annella on takanaan jo useita kohtaamisia, tähtiä ja katepillareita. Viime ajat he ovat Mervin kanssa harjoitelleet yhdessä ja ensimmäiset onnistuneet kohtaamiset ovat jo takana. Tulevaisuudessa uumoillaan neljän tähdestä Anja Taskisen ja Riitta Koivuvaaran kanssa. Kerhon muitakin tyttöhyppääjiä katsotaan toiveikkaasti, josko joku vielä sieltä naruista kipuaisi tähden lisukkeeksi.